

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 387

гр. Пловдив, 13.10.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Деница Ц. Стойнова

като разгледа докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно частно наказателно дело № 20225000600408 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по Глава XXII - чл.345 вр. с чл.249, ал.3 вр. с ал.2 вр. с чл.248, ал.1, т.3 от НПК.

Образувано е по постъпил протест от прокурор при ОП – Пловдив срещу определение №1139/19.09.2022г., постановено по НОХД № 1140 /2022г. по описа на Окръжен съд – Пловдив, с което е прекратено съдебното производство по делото, поради допуснати съществени процесуални нарушения и е върнато в досъдебната му фаза за отстраняването им.

С протеста се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт, недоволства се от направените от съда констатации и се настоява, че отказа да се разпита обвиняемия и допусната в заключителното мнение техническа грешка не са съществени пороци, които да обуславят връщането на делото в досъдебната му фаза. Искане се определението да се отмени и делото да се върне на окръжния съд с указания за разглеждането му по същество.

ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, проверявайки законосъобразността, правилността и обосноваността на атакуваното определение, намира и приема за установено следното:

Протестът е подаден в срок, от легитимирана страна в процеса, поради което е ДОПУСТИМ, а по същество, в контекста на наведените в него съображения е частично ОСНОВАТЕЛЕН.

Съдебното производство е образувано по внесен срещу К.А.З. и А.С.Л.

обвинителен акт за извършени престъпления, съответно, по чл.354а, ал.2, изр.2, т.4 вр. с ал.1, пр.1 вр. с чл.29, ал.1, б.„а“ вр. с чл.20, ал.2 вр. с ал.1 от НК - спрямо З. и по чл.354а, ал.1, пр.1 вр. с чл.20, ал.2 вр. с ал.1 от НК – спрямо Л..

За да прекрати съдебното производство, окръжният съд е приел, че съществено са нарушени правата на обв. З., тъй като не е било уважено направено от него искане да депозира обяснения по предявеното му обвинение и че съществено са нарушени правата и на двамата обвиняеми, тъй като заключителното мнение на разследващия орган е изготвено преди да се извършат всички процесуално – следствени действия по делото.

В принципен план този състав поддържа тезата, че връщане на делото в първата му фаза е обосновано и законосъобразно само в случаите, когато е допуснато нарушение, което засяга *основополагащи* принципи на наказателното правораздаване, както и ако това нарушение не може да се отстрани в централната фаза на процеса - съдебната. В контекста на казаното, не може да има спор, че правото на обвиняемия/подсъдимия да даде обяснения по предявеното му обвинение *във всеки един момент* от развоя на наказателното производство е основно, гарантирано и ненакърнимо и неслучайно законът / чл.249, ал.4, т.1 от НПК/ е квалифицирал като съществено процесуално нарушение всяко нарушаване на правото на обвиняемия да даде обяснения. Прав е прокурора за това, че З. е депозирал обяснения по обвинението в досъдебната фаза, както и за това, че неограничена е възможността му да депозира обяснения в хода на съдебният процес. Това обаче не означава, че законосъобразно може да му се откаже да депозира нови обяснения след като се е запознал с материалите по делото, респективно, не означава, че с депозиране на обяснения в съдебната фаза допуснатото в досъдебната нарушение може успешно да се отстрани. Защото, към настоящия момент не е известно какви факти обвиняемият ще съобщи в новите си обяснения и дали те няма да наложат било допълнително разследване, било упражняване на някои от предвидените в чл. 241 – чл. 244 от НПК правомощия на прокурора. Подалият протеста прокурор сякаш презюмира, че З. ще депозира обяснения в идентичен смисъл с досегашните, но това е само едно предположение. За прокуратурата дори е полезно и важно да се запознае с тезата на обвиняемия лице, за да прецени следващите си процесуални действия така, че да се стигне до внасяне на обоснован обвинителен акт, даващ завършек на едно задълбочено и обективно разследване, каквото без да се изследва тезата на обвиняемия очевидно не може да се реализира. Или, обобщено казано, нарушаване на правото на обвиняемия да депозира обяснения по обвинението е съществено процесуално нарушение, водещо до прекратяване на съдебното производство и връщане на делото в първата му фаза за отстраняването му, както законосъобразно е приела и първата инстанция.

Не се споделя обаче виждането на окръжния съд, че нарушение, още повече съществено, е разминаването в датата, отразена в заключителното мнение за съд и

извършените след тази дата процесуално – следствени действия. Очевидно се касае за досадна техническа грешка, но по-важна е правната природа на заключителното мнение. Ясно е, че то в нито един случай не е от значение за развоя на наказателния процес, защото не обвързва по никакъв начин наблюдаващият прокурор, който разполага с пълната самостоятелност и компетентност да се съобрази или не с изложеното в него. Тоест, наличието или отсъствието на такова заключително мнение, още по – малко недостатъците в него, имат капацитета да се отразят на правата на обвиняемите. Поради това каквито й да е пороци да се констатира в заключителното мнение, те не съставляват съществени процесуални нарушения и не са основание за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото в досъдебната му фаза.

Мотивиран от изложеното, ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД:

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №1139/19.09.2022г., постановено по НОХД № 1140 /2022г. по описа на Окръжен съд – Пловдив.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____